

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport

Opublikowano: niedziela, 18, luty 2024 11:18

Katarzyna Liszka-Michałka

Odśrody: 1013

Jak przyjął WSA w Poznaniu w postanowieniu z dnia 18 stycznia 2024 r. (III SA/Po 849/23) kwalifikacja zaskarżonego w sprawie pisma tj. zawiadomienia o kontroli nakazuje stwierdzenie, iż nie jest to żadna ze spraw wskazanych w art. 3 § 2 p.p.s.a., na które skarżący mógłby wywieść skuteczną skargę.

Czynności polegające na zawiadomieniu strony o kontroli, wskazanie jej zakresu, miejsca przeprowadzenia, czasu trwania, wezwaniu strony do przedstawienia wskazanych informacji toczących się w ramach szerszego postępowania uregulowanego m.in. w ww. uchwale oraz w ustawie o finansowaniu zadań oświatowych. Tym samym są wyłączone z kognicji sądu administracyjnego. Przepisy uchwały oraz art. 36 u.f.z.o. są ogólnymi przepisami kompetencyjnym (upoważniającym), lecz zarazem z punktu widzenia beneficjentów dotacji - szkół i placówek nie samorządowych - tworzą prawny obowiązek poddania się procedurom rozliczania, kontroli i ujawnienia informacji żądanych przez kontrolujących. Kwestionowane zawiadomienie o kontroli jest jedynie wezwaniem do dokonania czynności faktycznych przez przedstawicieli kontrolowanej jednostki, przygotowania się do kontroli, zawiera informacje o zakresie kontroli i prośby o przygotowanie dokumentów, wskazanych w załączniku do zawiadomienia o kontroli. To od kontrolujących jak i również kontrolowanych zależy przebieg kontroli, aby kontrola odbyła się w trybie zgodnym z prawem i w granicach wynikających z prawa. Nie budzi przy tym wątpliwości Sądu, że kontrolujący mogą się domagać wyłącznie wynikających z przepisów prawa dokumentów i aktywności (działań) kontrolowanych.

Sąd przywołał pogląd piśmiennictwa, zgodnie z którym ograniczenie z art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a. ma na celu wykluczenie zaskarżania do sądu administracyjnego poszczególnych aktów i czynności podejmowanych w ramach sformalizowanych procedur bowiem to w interesie skarżącego lepiej jest odczekać, aż sprawa dojrzeje do rozpoznania przez sąd administracyjny, który - w sytuacji bezpośredniej i rzeczywistej ingerencji w sferę praw i wolności jednostki - będzie mógł zagwarantować realną, a nie przedwczesną czy też pozorną, ochronę prawną.

Sąd podkreślił, że strona będzie mogła kwestionować czynności organu w sytuacji gdy względem niej zostanie podjęta czynność podlegająca zaskarżeniu do sądu zgodnie z art. 3 §2 pkt 4 i §3 p.p.s.a. w zw. z art. 47 u.f.z.o. Samo zawiadomienie, czy wszczęcie kontroli nie jest natomiast czynnością, o której mowa w art. 3 §2 pkt 4 i § 3 p.p.s.a. w zw. z art. 47 u.f.z.o.

Źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl, *orzeczenie nieprawomocne*